

T.B.M.M.

İYİ PARTİ

GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih : 29.4.2026
Sayı : 6039

44070

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Hazine ve Maliye Bakanı Sayın Mehmet ŞİMŞEK tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

Türkiye'nin Dış Borç Gerçeği

Bir Ülkenin ekonomisi, sadece büyüme rakamlarıyla değil; o büyümenin nasıl finanse edildiğiyle anlaşılır.

Bugün Türkiye'de büyüme anlatıları sürerken, arka planda giderek ağırlaşan bir gerçek var: dış borç yükü.

2026 yılı itibarıyla Türkiye'nin dış borcu, yalnızca bir finansal veri değil; ekonomik kırılmanın en açık göstergelerinden biri haline gelmiştir.

Devlet, bankalar ve özel sektör...

Üçü birlikte borçlanıyor, üçü birlikte risk taşıyor.

Ama bu borcun bedelini kim ödüyor?

Cevap açık: Vatandaş.

Dış borç, alınırken "kaynak" olarak sunulur ama geri ödenirken "yük" haline gelir.

Türkiye ekonomisi uzun yıllardır üretim ve tasarruf yerine, borçlanma ve tüketime dayalı bir modelle yönetiliyor.

Bu model kısa vadede büyüme sağlar gibi görünse de uzun vadede bağımlılık yaratır.

Çünkü borç, bağımsız değildir.

Borç, beraberinde faiz getirir.

Borç, beraberinde kur baskısı getirir.

Borç, beraberinde dışa bağımlılık getirir.

Bugün döviz kurundaki her dalgalanma, doğrudan dış borcun maliyetini artırmaktadır. Türk Lirası değer kaybettikçe, aynı borç daha da büyümektedir.

Bu da bütçeye yük, piyasaya baskı ve vatandaşa zam olarak geri dönmektedir.

Bir diğer kritik mesele, borcun yapısıdır.

Kısa vadeli borçların yüksekliği, ekonomiyi sürekli bir “yeniden borçlanma” ihtiyacına mahkûm etmektedir.

Yani borç ödemek için yeniden borç alınan bir döngü...

Bu sürdürülebilir değildir.

Daha da düşündürücü olan ise borcun nereye harcandığıdır.

Eğer alınan borç üretime, teknolojiye, katma değere yönelmiş olsaydı; bu bir yatırım olurdu.

Ama tüketim ağırlıklı bir modelde, borç geleceği değil bugünü finanse eder ve bugünün faturası, yarına bırakılır.

Şeffaflık konusu ise ayrı bir sorun alanıdır.

Dış borcun detayları, kullanım alanları ve geri ödeme planları konusunda kamuoyuna sunulan bilgiler sınırlıdır.

Vatandaş borcun yükünü taşıırken, borcun hikâyesini tam olarak bilmemektedir.

Bugün geline nokta şu gerçek açıkça görülmektedir:

Türkiye ekonomisi, borçla ayakta duran bir yapı haline gelmiştir.

Ama borçla büyüyen bir ekonomi, ilk sarsıntıda dengesini kaybeder ve o sarsıntının bedelini en çok dar gelirli kesimler öder.

Bu Bağlamda;

- 1) 2026 yılı itibarıyla Türkiye'nin toplam dış borcu ne kadardır? Bu borcun kamu, özel sektör ve bankalar arasındaki dağılımı nasıldır?
- 2) Kısa vadeli dış borcun toplam borç içindeki payı nedir? Bu durum ekonomik riskleri nasıl etkilemektedir?
- 3) Son yıllarda alınan dış borçların ne kadarı üretim ve yatırım amaçlı kullanılmıştır?
- 4) Döviz kurundaki artışın dış borç maliyetine etkisi ne kadardır? Bu risk nasıl yönetilmektedir?
- 5) Dış borçların geri ödeme planı ve sürdürülebilirliği konusunda kamuoyuna neden daha şeffaf bilgi verilmemektedir?
- 6) Borçlanma yerine üretim ve tasarrufa dayalı bir ekonomik modele geçiş için somut bir stratejiniz var mıdır?
- 7) Artan dış borcun Vatandaş üzerindeki dolaylı yükünü azaltmak için hangi politikalar uygulanmaktadır?
- 8) Türkiye ekonomisinin borca bağımlı yapısını azaltmak adına kısa ve uzun vadede hangi adımlar atılacaktır?

Bu sorular yalnızca borcun büyüklüğünü değil, yönetim biçimini sorgulamaktadır.

Çünkü mesele borç almak değil; o borçla nasıl bir gelecek kurulduğudur.